

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Commentarius In Regulas Juris Pontificii, Qvæ In Libro Qvinto, Et
Sexto Decretalium Continentvr

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Regvla LXXX. In toto partem non est dubium contineri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61853)

REGVLA LXXX.

In toto partem non est dubium contineri.

I. **H**VC pertinent, quæ superius ad Reg. 35. Plus semper in se continet quid est minus. diximus, ex abundanti tamen cum Dyno. & Peckio exemplis illustrari potest. *Primò* quod totum numerale attinet, si me viginti interrogante tu decem respondes, pro his decem obligatio contracta est, quia in 20. manifestum est includi 10. velut partem in toto. *Secundò*. Quoad totum integrale. Nemo sanæ mentis dubitabis, si totius domus possessor sum, fundamentum, tectum, & parietes ad me pertinere. *Tertid*. Quod totum universale, species seu partes suas secundum dialecticos potentia continet, nec perit idè, si aliqua tollantur actu, cum nihilominus in potentia generis maneat. Sic in collegio etiam, & universitate usu venit. *l. Sicut. ff. Quod cuiusque universitatis nomine.* Quarto in moralibus idem fit. Nam qui habet jus in toto, v.g. agro in qualibet illius parte habet. Similiter eodem jure utuntur omnes Reip. vel civitatis partes: ut si ex centum pagis velut apud Heluletiolos olim, una communitas constituitur. Idem in ordinibus Regularium, in societatibus, exercitu, & similibus servatur.

In partem negativam quoque prohibitus à toto, censetur à qualibet illius parte prohibitus: exclusus à testamento non habet jus ullius partis. Cui non

licet alienare rem, quamlibet alienationis speciem sibi vetitam esse meminerit.

II. *Obiiciuntur* aliqua in speciem dubia, quæ tamen facile diluantur. Nam quod *Alpiamus dicit l. Si quis. ff. de except. rei iud. eum*, qui insulam (domum undique liberam) petiit, & succubuit, si postmodum cæmentâ, aut tignum aliquod petierit ex ea, exceptione rei iudicatæ removeri non posse, manifestam causam habet, quia cæmentâ, & tigna quædam non sunt pars domus, sed absque detrimento totius separari possunt.

Quod verò in Reg. sequi dicitur, *In generali concessione non veniunt ea, quæ non esset verisimiliter in specie concessum*, non obstat huic declarationi, quia speciali ratione nititur, ut ibidem explicabimus. *Anton. Gomez. l. 2. c. 9. n. 4. Alphon. Collect. 82. Menoch. de arbitrariis casu 47. n. 6. Cardin. Tuschus in lit. T. Conclus. 376. per tot. ubi limitat, si totum constituens in partes diversas est distinctum, & divisum: quia tunc unaquæque pars per se stat: seu, quando sunt indivisa, ut copiose persequitur Barbosa in Actio. mate 215.*